

Beslissing
WRAKINGSKAMER

Op verzoek ex artikel 23r lid 2 Rijksoctrooiwet jo. artikel 512 Wetboek van Strafvordering van [verzoeker] wonende te [R].

1. Procesverloop

- 1.1 Ter zitting van de Raad van Toezicht op 21 december 2009 inzake de klacht van [klager] tegen [de heer A] betreffende de bedrijfsvoering van [de heer A's kantoor [naam kantoor, heeft [de heer A] mondeling wraking verzocht van onder anderen [de heer B, hierna raadslid 1].
- 1.2 Dit verzoek is door de meervoudige wrakingskamer bij beslissing van 24 februari 2010 afgewezen. In de beslissing werd tevens aangegeven dat de procedure in hoofdzaak moest worden hervat in de toestand waarin deze zich bevond ten tijde van de indiening van het wrakingsverzoek. Dit laatste hield onder meer in dat [raadslid 1] lid zou zijn van de Raad.
- 1.3 Op 15 januari 2010 heeft [de heer A] een klacht ingediend tegen een aantal octrooigemachtigden van [naam kantoor], waaronder [raadslid 1]. Deze klacht is niet meegewogen in de beslissing van 24 februari omdat het een feit betreft dat dateert van ná 21 december 2009.
- 1.4 Op 19 maart 2010 heeft [de heer A] aan [de heer C, plaatsvervangend voorzitter van de Raad, gevraagd of [raadslid 1] zich, gezien de op 15 januari 2010 tegen hem door [de heer A] ingediende klacht, zou verschonen. [De heer C] heeft [de heer A] op 1 april laten weten dat [raadslid 1] zich niet zou verschonen.
- 1.5 In reactie hierop heeft [de heer A, hierna verzoeker] op 6 april 2010 schriftelijk een wrakingsverzoek ingediend. Hierbij liet hij weten van het recht om mondeling gehoord te worden af te zien.
- 1.6 [Raadslid 1] heeft hierop aangegeven ook van het recht om mondeling gehoord te worden af te zien.

2. Het verzoek

- 2.1 [Verzoeker] legt aan zijn wrakingsverzoek het volgende ten grondslag:
- 2.2 [Verzoeker] verwijst allereerst naar de "leidende jurisprudentie" die zegt dat

“Bij de beoordeling van een beroep op het ontbreken van onpartijdigheid van de rechter in de zin van artikel 6, eerste lid, EVRM, uitgangspunt dient te zijn dat een rechter uit hoofde van zijn aanstelling moet worden vermoed onpartijdig te zijn, tenzij zich een uitzonderlijke omstandigheid voordoet die een zwaarwegende aanwijzing oplevert voor het oordeel dat een rechter jegens de verdachte een vooringenomenheid koestert, althans dat de bij die verdachte dienaangaande bestaande vrees objectief gerechtvaardigd is. Het (subjectieve) standpunt van de betrokken partij dat zulks het geval is, is daarbij niet beslissend; de vrees voor partijdigheid van de rechter moet tevens objectief gerechtvaardigd zijn.”

[Verzoeker] tekent hierbij aan dat deze jurisprudentie met enige voorzichtigheid moet worden gehanteerd omdat een lid van de Raad van Toezicht niet voor het leven wordt aangesteld. Daarnaast, aldus [verzoeker], vormt de functie geen fulltime job: een lid van de Raad van Toezicht is primair octrooigemachtigde met een aanzienlijk commercieel belang.

Een minstens zo belangrijk deel van de jurisprudentie is volgens [verzoeker] terug te vinden in LJN BK6556 en LJN AU4040, waarin staat dat:

“Van een gebrek aan onpartijdigheid, geheel afgezien van de persoonlijke instelling van de betrokken rechter, ook sprake kan zijn indien bepaalde feiten of omstandigheden grond geven te vrezen dat het een rechter in die omstandigheden aan onpartijdigheid ontbreekt. Alsdan dient de rechter zich van een beslissing van een hoofdzaak te onthouden, want rechtzoekenden moeten in het rechterlijk apparaat vertrouwen kunnen stellen. Daarom valt onder omstandigheden ook rekening te houden met de uiterlijke schijn.”

Nu, zo vervolgt [verzoeker], de klacht van [klager] in hoofdzaak gaat over de wijze van presenteren door [naam kantoor] aan het publiek, en de door [verzoeker] ingediende klacht tegen onder andere [raadslid 1] eveneens gaat over de wijze van presenteren aan het publiek, kan niet anders geconcludeerd worden dan dat de objectiviteit van [raadslid 1] in het geding is.

3. De beoordeling

- 3.1 Ingevolge artikel 513 lid 1 Sv dient een verzoek tot wraking gedaan te worden zodra de feiten en omstandigheden aan de verzoeker bekend geworden zijn. Ingevolge het derde lid moeten alle feiten en omstandigheden tegelijk worden voorgedragen.
De wrakingskamer is van oordeel dat [verzoeker] zijn verzoek tijdig – te weten op 6 April 2010, heeft gedaan toen hij wist dat [raadslid 1] zich niet zou verschonen.
- 3.2 [Verzoekers] eerste argument geldt de persoonlijke instelling van [raadslid 1] en meer in het bijzonder het feit dat hij octrooigemachtigde is en niet een voor het leven aangestelde rechter. Op grond hiervan zou de leidende jurisprudentie inzake artikel 6, eerste lid, EVRM met enige voorzichtigheid moeten worden gehanteerd.
De kamer is van oordeel dat voor een dergelijke relativering van de geldigheid van de leidende jurisprudentie geen ruimte is. Immers, artikel 23r van de Rijksoctrooiwet verklaart artikelen 512-519 van het wetboek van Strafvordering ongeclausuleerd van toepassing op wraking van leden van de Raad van Toezicht. Zoals volgt uit artikel 23f van de Rijksoctrooiwet zijn deze leden per definitie octrooigemachtigden. Dit laatste ziet op de kern van het octrooigemachtigdentuchtrecht. Het handelen van octrooigemachtigden wordt hierin beoordeeld door collega-octrooigemachtigden. Die hebben specifieke kennis die hen in staat stelt een oordeel te vellen. Die kennis strekt zich uit tot commerciële belangen. Maar juist omdat commerciële belangen in het geding kunnen zijn is in voorkomende gevallen kennis daaromtrent een vereiste om weloverwogen te kunnen oordelen.
Kortom: de kamer ziet in de persoonlijke instelling van [raadslid 1] geen uitzonderlijke omstandigheid die een zwaarwegende aanwijzing oplevert voor een objectief gerechtvaardigde vrees van vooringenomenheid of gebrek aan objectiviteit.
- [Verzoekers] tweede argument ziet op de uiterlijke schijn. De vraag die beantwoord moet worden is: zijn er feiten of omstandigheden die [verzoeker] grond geven te vrezen dat [raadslid 1] partijdig is.
De kamer constateert dat de enige feiten of omstandigheden die zijn gewijzigd na het vorige wrakingsverzoek bestaan uit de klacht die op 15 januari 2010 door [verzoeker] is ingediend tegen een aantal octrooigemachtigden van [naam kantoor] waaronder [raadslid 1]. De kamer is niet bekend met enige gedraging of uitlating van [raadslid 1] die een feit of omstandigheid zou kunnen opleveren voor de vrees van

partijdigheid van [raadslid 1]. [Verzoeker] heeft geen enkele gedraging of uitlating van [raadslid 1] naar voren gebracht die zijn vrees zouden kunnen steunen.

In dit verband wijst de kamer op het feit dat in de door [verzoeker] geciteerde jurisprudentie telkenmale sprake is van gedragingen of uitlatingen van de rechter om wiens wraking was verzocht die de verzoeken tot wraking deden slagen. Nu van enige gedraging of uitlating van [raadslid 1] zelf geen sprake is, is er ook geen enkele reden om de uiterlijke schijn tegen hem te laten zijn.

- 3.3 Uit het vorenstaande volgt dat het verzoek tot wraking ongegrond is en afgewezen dient te worden.

4. De beslissing

De wrakingskamer

- wijst het verzoek tot wraking van [raadslid 1] af;
- bepaalt dat een afschrift van deze beslissing onverwijld wordt toegezonden aan [verzoeker] en [raadslid 1];
- bepaalt dat de procedure in hoofdzaak wordt voortgezet in de stand waarin deze zich bevond ten tijde van het indienen van het wrakingsverzoek.

Deze beslissing is gegeven door dr. P.H. van Deursen, mw. dr. ing. C.A. van Tol-Koutstaal en ir. J.P. van de Ven en uitgesproken in het openbaar op 16 april 2010, om 10.00 uur.

Rechtsmiddel:

Tegen deze beslissing staat geen rechtsmiddel open.

P.H. van Deursen
Voorzitter

C.A. van Tol-Koutstaal
Secretaris